

vil altsaa i og for sig i de fleste Tilfælde ikke medføre nogen Besparelse, fordi de Vedkommende af egen Interesse ere opfordrede til, skjøndt det ikke er befalet, at lade Bekjendtgjørelserne indrykke i det Blad, der udkommer paa Stedet eller i Amtet; men derimod vil der ogsaa kunne indtræde saadanne Forhold, hvor det kunde interessere de Vedkommende at holde Bekjendtgjørelserne skjulte for Nogen der paa Stedet; og naar det altsaa ikke ved Lovgivningen var befalet, at Bekjendtgjørelser skulde indrykkes i det Blad, der udkommer der paa Stedet, saa vilde de jo let kunne holde sig strengt til Loven, idet de sagde, at deres Forpligtelse kun var at indrykke dem i det Blad, som udgives i Kjøbenhavn. Dette vilde da kunne være til Skade for dem, som være interesserede i Sagen, da deres Opmærksomhed mulig af den Grund ikke vil blive henledet paa vedkommende Bekjendtgjørelse; og man kan jo vistnok tænke sig, at saadanne Tilfælde undertiden kunne møde. Jeg troer derfor, at det kunde fortjene nærmere Overveielse, om det ikke bør forandres saaledes, at der sættes Amtstidende istedetfor Stiftstidende. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke, da Befalingen om, at saadanne Bekjendtgjørelser skulde indrykkes i et nyt Blad, bliver et Privilegium for dette Blad, kan træffes Foranstaltninger med Hensyn til at sikre Vedkommende Erstatning, i Tilfælde af at der begaaes Feil paa en eller anden Maade med Hensyn til Bekjendtgjørelserne. Det er ikke saameget for det Tabs Skyld, som det vilde medføre at lade en Bekjendtgjørelse indrykke i en Stiftsavis, fordi den ikke har været indrykket det bestemte Antal Gange i den privilegerede Avis, men det er paa Grund af den Tidsspilde og vørrige Uleilighed, som derved forarsages; og naar der er skeet en Feil, saa vil det kun nytte Lidet, at den Paagældende anlægger Regressføgsmaal mod vedkommende Blad, thi Beføstningen vil overstige den Erstatning, der vil kunne være Tale om. Jeg mener, at det i saa Tilfælde kunde beroe paa Indenrigsministeriets Bestemmelse, naar der førtes Klage over slige Forsømmelser. Jeg har sigtet til de Tilfælde, hvor det saaledes er befalet, at visse

Bekjendtgjørelser skulde indrykkes 3 Gange i et saadant Blad; f. Ex. Mortificationer af Obligationer, med Hensyn til hvilke Annulleringen først indtræder efter længere Tids Forløb; og ere da Bekjendtgjørelserne forsømte at indrykkes de befalede 3 Gange, uden at Vedkommende er bleven opmærksom derpaa inden den anordnede Tidsfrist af Aar og Dags Varsel, saa viser det sig, at Vedkommende ikke kan opnaae Mortification paa vedkommende Document, fordi Bekjendtgjørelsen ikke har været indrykket de befalede 3 Gange. Ligeledes har det været Tilfældet med Hensyn til Auctioner, hvor det er bestemt, at Bekjendtgjørelserne skulde være indrykkede 14 Dage før hver Auction, at vedkommende Udgiiver har ladet flere Dage gaae hen imellem Bekjendtgjørelserne, saa at den fornødne Tidsfrist ikke har været tilstede, og som Følge heraf har Bekjendtgjørelsen været forgjæves. Skulde dette nu skee hver Gang, saa blev det naturligtvis Tilfældet, at ingen Sager bleve tilendbragte, og det er derfor, at jeg mener, der burde være en Tvang for de Vedkommende til at henvende deres Opmærksomhed paa, at Bekjendtgjørelserne skee paa rette Maade; og naar de Klager, der i saa Henseende indkom, bleve overgivne til Indenrigsministeriets Kendelse, saa vilde det være en Opfordring for dem til at vise en større Opmærksomhed derfor.

Indenrigsministeren: Jeg maa tillade mig at bemærke, at den almindelige Lovregel var, at de omhandlede Bekjendtgjørelser skulde indrykkes deels i den Berlingiske Tidende, som blev betragtet som Avis for hele Riget, og deels i „Stiftsavisen“; og Adressercontoirets Efterretninger blev for Sjællands Vedkommende betragtet som Stiftsavis. Dette var maaskee neppe i sig selv hensigtsmæssigt, fordi Adressercontoirets Efterretninger, som bekjendt, vel er det mest udbredte Blad i Kjøbenhavn og nærmeste Omegn; men længere ude i Stifter holdes vist meget sjældent Adressercontoirets Avis for Sjællands Vedkommende, og altsaa ere Folk ikke brøstholdne ved, at nu Adressercontoirets Monopol falder bort; thi Bekjendtgjørelserne optages i en Avis, der for Sjæl-